

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Tdo/66/2015                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1712010127                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 12.04.2017                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Štefan Harabin           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2017:1712010127.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 12. apríla 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného L. Z. U., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa §§ 20, 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. e/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 4. decembra 2014, sp. zn. 4 To 111/2013, v zmysle § 381 Tr. por., takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. Z. U. o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 30. mája 2013, sp. zn. 2 T 44/2012, bol obvinený L. Z. U. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa §§ 20, 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

9. novembra 2010 v čase okolo 19.00 hod. v priestoroch Šport baru Hotela P. v P. v časti P. T. - sever po predchádzajúcej vzájomnej dohode sa stretol L. Z. U. s už odsúdeným N. J. a odsúdeným I. P. v prítomnosti osôb Q. M. a T. U. P. za účelom dodania psychotropnej látky metamfetamínu, ktorú následne zabezpečil tým spôsobom, že metamfetamín nachádzajúci sa v dvoch plastových vreckách s tlakovým uzáverom v čiernej plátennej taške v čase okolo 20.30 hod. odovzdal v reštauračnom zariadení v blízkosti Hotela P. v P. už odsúdenému I. P., ktorý odovzdal na hotelovej izbe č. D 102 osobe Q. M. 2 ks platových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštallického materiálu s celkovou hmotnosťou 1.006,97 g s priemernou koncentráciou 69,1 % hmotnostných metamfetamínu, ktoré obsahovalo 695816 mg absolútneho metamfetamínu ohodnoteného na minimálnu hodnotu 20.139,40.-€ a následne na hotelovú izbu prišiel T. U. P., ktorý odovzdal už odsúdenému I. P. finančnú hotovosť vo výške 40.000.- €, kde pri vychádzaní z hotelovej izby došlo k zásahu polície, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa §§ 172 ods. 2, 36 písm. j/, 38 ods. 2, 3, 48 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. V zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. bol mu uložený ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Rozsudok napadol odvolaním obvinený L. Z. U. (ďalej len obvinený), v ktorom rovnako, ako v konaní pred prvostupňovým súdom napadol skutkové zistenia, vrátane naplnenia znaku vo väčšom rozsahu (hodnota drogy stanovená správou Národnej protidrogovej jednotky s ohľadom na čierny trh) a v tej súvislosti aj znalecké posudky KEÚ PZ, nevykonanie navrhnutých dôkazov zo strany obhajoby, nezákonné a riadne neodôvodnené príkazy na vyhotovenie zvukových záznamov, odpočúvanie, záznam telekomunikačnej prevádzky. Súčasťou spisu nebola žiadosť prokurátora na vydanie súhlasu rakúskej strany na použitie agentov rakúskej polície. Agenti boli použiti bez súhlasu a konali provokatívne.

Krajský súd v Bratislave 4. decembra 2014 uznesením, sp. zn. 4 To 111/2014, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Obvinený 7. apríla, resp. 3. júla 2015 podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por. Poukázal na to, že súdy rozhodovali na základe dôkazov získaných nezákonným spôsobom. Naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. vyvodzuje z toho, že súdy nemali na výpisy z telefonických hovorov na čl. 383 - 456 prihliadať, pretože Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2006/24/ES z 15. marca 2006 o uchovávaní údajov vytvorených alebo spracovaných v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb alebo verejných komunikačných sietí a o zmene a doplnení smernice 2002/58/ES (Ú.v. EÚ L 105, s 54) bola rozsudkom Súdneho dvora Európskeho únie vo veci C-293/12 z 8. apríla 2014 vyhlásená za neplatnú. Z tohto rozhodnutia vychádzal aj Ústavný súd, ktorý v rozhodnutí PL. ÚS 10/2014 z 23. apríla 2014 pozastavil účinnosť §§ 58 ods. 5 až 7, 63 ods. 6 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Jeho právo na nedotknuteľnosť súkromia, zakotvené v čl. 16 Ústavy, čl. 7 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 8 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bola predsa porušená už vykonaním zhromažďovania údajov o telefonických hovoroch, vyhotovením výpisov na základe zhromaždených údajov a ich následným použitím v predmetnom konaní ako dôkazov. Toto sa netýka len jednej osoby, vo vzťahu ku ktorej toto porušenie vyslovil Ústavný súd nálezom, ale všetkých osôb, ktorých ústavné právo bolo dotknuté totožným konaním. U osôb, ktoré boli na základe pripustenia takéhoto dôkazu a jeho vyhodnotenia právoplatne odsúdené a svoj trest si odpykali, už nie je možné škodlivý následok napraviť. Ak však odsúdený ešte nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody a stále existuje šanca nápravy následku, je potrebné urobiť všetko, aby sa škodlivému následku zabránilo, resp. aby sa už škodlivý následok napravil. Ide tu o dvanásť rokov života obvineného. Na pojednávaní 1. marca 2012 bolo zistené, že akcia za účasti rakúskych agentov začala v čase 26 - 31. augusta 2010, kedy nebol udelený súhlas sudcu pre prípravné konanie, pretože tento bol vydaný 20. augusta 2010 na obdobie od 2. októbra do 20. novembra 2010. Príkaz sudcu nebol dostatočne odôvodnený. Žiadosť prokurátora o vydanie súhlasu na použitie agenta sa v spise nenachádza. Prvostupňový súd si nezadovážil kompletný spis a nepredložil ho v tomto rozsahu odvolaciemu súdu. Z prípisu prezídia PZ z 12. februára 2014 vyplýva, že nedisponuje korešpondenciou medzi Slovenskou republikou a Rakúskom o použití agentov rakúskej polície vystupujúcich pod legendami Q. M. a T. U. P. na území Slovenska. Z výpovedí agentov je zrejmé, že pri stretnutí v hoteli P. nemali pri sebe nahrávacie zariadenie. Prepisy zvukových záznamov rozhovorov z inkriminovaného dňa v čase od 16:51 do 20:54 hod., nachádzajúce sa v spise na čl. 599 a nasl., jasne dokazujú, že akcia bola nahrávaná. Agent „A“ v prepisoch aktívne navádza svedkov J. a P. na realizovanie predaja pervitínu vyjadrením: „No ale ja sa ťa pýtam teraz niečo iné. Prečo nejdeš k týmto ľuďom a nedonesieš to hovno sem a prinesieš to sem a potom pôjdeš s peniazmi späť“. Z vyjadrenia vyplýva, že agent „A“ neplnil len úlohu kontrolóra, ako sa domnieva odvolací súd, ale aktívne navádzal svedkov na spáchanie zločinu, čo hraničí s účastníctvom na spáchanom trestnom čine v podobe návodu. Akceptovanie nezákonne získaných, resp. nezákonne vykonaných dôkazov predstavuje nezákonnosť v rovine nerešpektovania práv obvineného pri vykonávaní dôkazov. Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vidí v tom, že súdy nevykonali dôkazy navrhnuté

dovolatelom a v rozhodnutiach sa nevysporiadali s argumentmi dovolateľa, ktoré svedčili v jeho prospech. Poukázal na neúplnosť skutkových zistení. Nebolo preukázané, že metamfetamín priniesol obvinený. Svedok I. P. síce tvrdí, že obvinený mu tašku odovzdal, no ako je uvedené na str. 20 rozsudku Okresného súdu Pezinok, P. túto skutočnosť poprel vo svojej predchádzajúcej výpovedi v inom procesnom postavení. Napriek tomu súdy mu uverili. Konfrontácia na odstránenie rozporov medzi výpoveďami v prípade agentov M. a P. nemohla byť podľa § 125 ods. 3 Tr. por. použitá, no jej vykonanie by napomohlo k odstráneniu rozporov medzi svedkom P. a obvineného. Návrhom na nariadenie predbežného pojednania obžaloby sa súd v rozsudku nevysporiadal. Súd si nevyžiadal spis o trestnom oznámení pre rozpory vo výpovediach agentov a nezabezpečil dôkazy potrebné pre rozhodnutie vo veci. Nevysporiadal sa s tým v rozsudku a odvolací súd sa k tomu nevyjadril. Súd pripojili spisy v trestných veciach obžalovaných J. a P. Nemohol do nich nahliadnuť s odôvodnením, že sa na krajskom súde nenachádzajú. V konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu, spravodlivý súdny proces a nedotknuteľnosť súkromia obvineného podľa čl. 16 ods. 1, 46 ods. 1, 2, 50 ods. 3 Ústavy, čl. 7 ods. 1, 36 ods. 1, 2, 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1, 3 písm. b/, c/, čl. 8 Dohovoru. Obvinený k vyjadreniu krajského prokurátora (ďalej len prokurátor) uviedol, že dôkazom legislatívneho vývoja smerom k posilňovaniu ochrany súkromia fyzických osôb je novela Tr. por. zák. č. 397/2015 Z. z., ktorou bolo zavedené preskúmanie zákonnosti príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky a príkazu na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke. Výpis z telefonických hovorov (č.l. 383-456) je nezákonný dôkaz a nemôže svedčiť v jeho neprospech. Absencia nahrávky skutku má značný vplyv na legálnosť dôkazného prostriedku, predovšetkým s ohľadom na skutočnosť, že agenti neovládali slovenský jazyk. Boli vydané dva príkazy na použitie agentov. Príkaz OS BAI-V-299-1/2010 z 2. júla 2010 v čase od 2. júla do 2. októbra 2010 a OS BAI-V-506/2010 z 20. októbra 2010 na obdobie od 20. októbra do 20. novembra 2010. Z utajovanej prílohy z 21. októbra 2014 vyplýva, že použitie agenta bolo iniciované na základe príkazu v čase od 2. septembra do 2. októbra 2010. To podporuje aj skutočnosť, že príkaz na použitie agenta v zmysle čl. 10 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou o policajnej spolupráci, ktorá má prednosť pred vnútroštátnymi právnymi predpismi, umožňuje udeliť príkaz na použitie agenta v trvaní najviac 1 mesiac s možnosťou ďalšieho predĺženia. Objašňovanie na výsostnom území požiadanej zmluvnej strany sa obmedzí na jednotlivé časovo obmedzené úkony. Utajovaná príloha neobsahuje príkaz na použitie agenta aj pred 2. septembrom 2010, preto agentmi získané dôkazy od 24. do 31. augusta 2010 sú nezákonné. V súvislosti s aktivitou rakúskych agentov je zavádzajúce tvrdenie prokuratúry, že použitím rakúskych agentov nešlo o aktivitu rakúskej polície. V žiadosti o povolenie použitia agentov z Rakúska bolo expressis verbis uvedené, že ide o aktivitu rakúskych agentov. Táto skutočnosť vyplýva z utajovanej prílohy, ktorú dovolací súd má k dispozícii. Ide o protichodné tvrdenie prokuratúry, s tým že prezídiom PZ bola 1. júla 2010 schválená žiadosť o povolenie pôsobenia príslušníkov PZ iného štátu ako agentov na území SR. Prezídium PZ podalo 1. júla 2010 žiadosť, ktorá predchádzala rozhodnutiu sudcu pre prípravné konanie, v ktorom dal sudca súhlas na použitie agentov rakúskej polície na území Slovenska počas jedného mesiaca od 2. septembra do 2. októbra 2010. V závere žiadosti Prezídium PZ konštatuje, že nasadenie agentov, príslušníkov rakúskej polície je zdôvodnené tým, že Rakúska republika so Slovenskou republikou spolupracuje pri odhaľovaní závažných trestných činov. Odkazuje sa na § 117 ods. 14 Tr. por. Z toho je zrejmé, že išlo o aktivitu rakúskej polície. V prípade použitia nahrávacieho zariadenia, by nedošlo k vzniku pochybností v súvislosti so svedeckými výpoveďami agentov. Použitie agentov, nebolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Predošlé rozhodnutia súdov o dovolaní bývalých spoluobvinených L. Z. U. - I. P. a V. J., sp. zn. 6 Tdo 63/2013 a 6 Tdo 64/2013 predstavujú individuálne úkony agentov, ktorých závery nemožno zovšeobecnene aplikovať aj na túto konkrétnu vec. Navrhol, aby najvyšší súd rozhodol, že uznesením krajského a rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon v neprospech obvineného. Zrušil napadnuté rozhodnutia, aj ďalšie rozhodnutia na ne obsahovo nadväzujúce. Okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Žiadal i náhradu trov dovolacieho konania.

Prokurátor navrhol dovolanie odmietnuť. Dôkazy boli vykonané zákonným a legitímnym spôsobom na základe príkazu súdu, a preto bolo ich použitie pred súdom zákonné. Nálezom ústavného súdu č. Pl. ÚS 10/2014 z 29. apríla 2015, vyhláseným v zmysle § 125 ods. 3 Ústavy, dňom zverejnenia v Zbierke zákonov, stratili účinnosť ustanovenia § 116 zák. č. 301/2005 Z.z., § 76a ods. 3 zák. č. 171/1993 Z.z. o

policajnom zbore a §§ 58 ods. 5-7, 63 ods. 6 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Rozhodnutia súdov založené i na dôkazoch v zmysle ustanovenia § 116 Tr. por. v čase pred prijatím nálezu a pred jeho publikovaním v Zbierke zákonov sú zákonné a dôkazy sú použiteľné pre trestné konanie. Výpisy z hovorov neboli jediným a ani rozhodujúcim dôkazom. Na použitie agentov v čase od 26 do 31. augusta 2010 boli vydané dva príkazy, OSBAI-V-299-1/2010 z 2. júla 2010 na čas od 2. júla do 2. októbra 2010 a OSBAI-V-506/2010 z 20. októbra 2010 na obdobie od 20. októbra do 20. novembra 2010. Použitie agentov bolo v zmysle príkazov zákonné. Tvrdenie, že agenti nezákonne navádzali k trestnej činnosti a odôvodnenie príkazov je nedostatočné považuje prokurátor za nedôvodné. Stotožnil sa s vyjadrením Ministerstva vnútra SR, P PZ, NKA z 12. februára 2014, z ktorého vyplýva, že Prezidiom PZ bola 1. júla 2010 schválená žiadosť o povolenie pôsobenia príslušníka PZ iného štátu ako agenta na území Slovenska. Odbor špecializovaných služieb Prezídia PZ realizoval použitie agenta v predmetnej veci na základe žiadosti vyšetrovateľa PZ. Nešlo o aktivitu rakúskej polície a činnosť rakúskych orgánov, ktorí by na našom území objasňovali trestnú činnosť a za toho stavu by potrebovali súhlas slovenských orgánov, čo upravuje Zmluva medzi Slovenskou republikou a Rakúskom o policajnej spolupráci. Použitie agentov v trestnej veci obvinených J., P. a neskôr U. sa realizovalo výlučne z iniciatívy slovenských orgánov, v rámci trestného konania vedeného na území Slovenska a aktivity agentov boli uskutočňované z poverenia a pod vedením slovenských orgánov. Dovolaním obvineného nie je možné napadnúť správnosť a úplnosť zisteného skutku, pretože skutkový stav bol vykonaným dokazovaním zistený dostatočne a spoľahlivo tak, že o ňom nie sú dôvodné pochybnosti. Medzi výpoveďami agentov nie sú zásadné rozpory, ani medzi ich výpoveďami a inými dôkazmi. Okresný súd mal k dispozícii spisy týkajúce sa trestných konaní spolupáchateľov V. J. a I. P., sp. zn. 2 T 100/2011 a L. Z. U., sp. zn. 2 T 44/12.

Najvyšší súd (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu, oprávnenou osobou prostredníctvom, v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§§ 368 ods. 1, 366 ods. 3, 369 ods. 2 písm. b/, 373 ods. 1, 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, 2 Tr. por.) a bola splnená aj podmienka podľa § 372 Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania sú zákonom obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Doterajšia súdna prax dovolacieho súdu je taká, že obsah dôvodov dovolania musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody musia byť materiálne podložené, nestačí na ne len formálne poukázať v dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu musí byť neoddeliteľnou súčasťou spravodlivého procesu a orgány činné v trestnom konaní a súd musia dbať na to, aby obvinený mal vytvorené zákonné podmienky na reálne uplatňovanie obhajoby v celom trestnom konaní. Iba zásadné, teda nie akékoľvek porušenie práva na obhajobu je dôvodom na dovolanie. Takým zásadným porušením práva na obhajobu by bolo napríklad, ak by súd o návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania nerozhodol pred rozhodnutím vo veci samej, resp. ak by obvinený nemal obhajcu, hoci by šlo o obhajobu povinnú a podobne.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Tento dovolací dôvod možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich získanie a vykonanie jednotlivých dôkazných prostriedkov.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v hmotnoprávnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. Skutkové zistenia premietnuté do skutkovej vety prvostupňovým alebo druhostupňovým súdom sú pre dovolací súd záväzné, a preto ich nemôže dopĺňať alebo meniť.

Podstatou právneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, t. j. Trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Dovolací súd môže rozhodnutie súdov nižších súdov zrušiť iba za situácie ak zistí, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo išlo o iný trestný čin, prípadne o priestupok.

Za nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

Obvineným namietaný skutkový stav (že drogu doniesol a hodnota drogy) zistený nižšími súdmi v skutkovom výroku napadnutého rozsudku, ktorý si osvojil aj krajský súd, dovolací súd neskúmal. Nedovoľuje mu to zákon.

V dovolaní obvinený síce uviedol, ktoré jeho práva boli v konaní porušené, ale spôsob, ktorým sa to malo stať, a ktoré dovolacie dôvody mali byť tým naplnené kumuloval. Príkazy sudcu pre prípravné konanie na použitie agenta boli vydané bez splnenia zákonných podmienok. Agenti pôsobili v dobe, na ktorú sa nevzťahoval príkaz sudcu a ich konanie bolo provokačné. Použitie informačno technických prostriedkov nebolo náležité odôvodnené, preto sú nepreskúmateľné a nezákonné. Okresný súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré obhajoba navrhla, nezabezpečil spisy jeho bývalých spolupáchateľov a ani žiadosť prokurátora na vydanie príkazu sudcu pre prípravné konanie. Príslušné odôvodnenia konajúcich súdov považuje obvinený za nedostatočné a nezákonné.

K námietkam obvineného najvyšší súd uvádza, že nie sú dôvodné. Okresný i krajský súd sa v napadnutých rozhodnutiach výstižne, logicky a dostatočným spôsobom vysporiadali s vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotili individuálne i súhrnne. Súd poukázali, ktoré dôkazy vzali za základ, ktoré dôkazy hodnotili ako neakceptovateľné, prečo odmietli vykonať navrhované dôkazy a vysporiadali sa aj s obhajobou obvineného. Dovolací súd sa s týmito odôvodneniami napadnutých rozhodnutí stotožnil a preto na ne v celom rozsahu odkazuje.

Dovolací súd iba pre zdôraznenie poukazuje na to, že prvostupňový súd na pojednávaniach v prítomnosti obvineného a jeho obhajcu prečítal výpovede obvineného L. Z. U. z prípravného konania, vypočul svedkov V. J., I. P. a vykonal medzi nimi konfrontáciu, prostredníctvom technických zariadení na prenos obrazu a zvuku vypočul svedkov - agentov T. U. P. a Q. M., oboznámil procesné strany so zvukovými, obrazovými a obrazovo-zvukovými záznamami a ich prepismi, príkazmi na ITP č. OSPK-V-8/2011, fotodokumentáciou, výpismi z telefonických hovorov, úradným záznamom k použitiu finančných prostriedkov, potvrdením o vklade finančných prostriedkov z VÚB, zápisnicami o vydaní a vrátení vecí, o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov, analýzou videozáznamu, odborným ohodnotením ceny zlata a osobnými dokladmi. Návrhy obvineného na doplnenie dokazovania súd pred záverečnými rečami zamietol.

V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa vyhodnotil takto vykonané dôkazy individuálne i v ich súhrne. Správne reagoval na výsluch obvineného a jeho obhajobu, výpovede svedkov a listinné dôkazy, osobitne

na znalecké posudky, fotodokumentáciu a videozáznamy, príkazy sudcu pre prípravné konanie na použitie agenta, odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky a z toho zistené skutočnosti, ale aj na zákonnosť postupu agentov, zákonnosť získaných dôkazov, právnu kvalifikáciu skutku vyplývajúcu z vykonaných a vyhodnotených dôkazov a na druh a výšku trestu.

Rovnako krajský súd, ktorý doplnil dokazovanie oboznámením sa s časťou utajovanej prílohy, rozhodnutiami dovolacieho súdu vo veci odsúdených V. J. a I. P. sp. zn. 6 Tdo 63/2013 a 6 Tdo 64/2013, obe z 30. januára 2014, vyjadrením obvineného z 26. novembra 2014, vyjadreniami F. B. z 20. októbra 2014 a T. Q. zo 14. októbra 2014. V dôvodoch uznesenia sa so všetkými odvolacími námietkami obvineného právne vysporiadal a stotožnil sa so závermi prvostupňového súdu v otázke vyhodnotenia ním vykonaných dôkazov. Postupu súdov prvého a druhého stupňa nie je čo vytknúť. K porušeniu práva na obhajobu, zákonnosti získania, vykonania a hodnotenia dôkazov vrátane použitia agentov a práva na spravodlivý proces, nedošlo.

Nejasnosť v oboznámení s utajenou prílohou a príkazmi ITP najvyšší súd pri preskúmaní obsahu spisu zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní 30. mája 2013 oboznámil procesné strany s príkazmi sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I z 8. septembra 2010, sp. zn. 2 Ntt 457/2010 a 18. novembra 2010, sp. zn. 2 Ntt 570/2010, ako aj so žiadosťami vyšetrovateľa zo 7. septembra a 15. novembra 2010 a návrhmi prokurátora zo 7. septembra a 16. novembra 2010, sp. zn. 4 Pv 498/2010-4 a 2 Kv 35/10, na vydanie týchto príkazov, žiadosťou vyšetrovateľa z 20. októbra 2010 a príkazom prokurátora z 27. októbra 2010, IPO-V-191-1/2010 na predstieraný prevod, príkazom vyšetrovateľa z 9. novembra 2010 na prehliadku iných priestorov a pozemkov, ktoré sú dostatočne konkrétne odôvodnené.

Krajský súd na verejnom zasadnutí 4. decembra 2014 v neprítomnosti obvineného, ktorý dal k tomu písomný súhlas, v prítomnosti prokurátora a obhajcu oboznámil z utajovanej prílohy žiadosť o schválenie pôsobenia príslušníka iného štátu ako agenta na území Slovenskej republiky z 29. júna a 1. júla 2010, ČVS: PPZ-V-553-1/2010-BOK-BA-I. a vyjadrenie ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 12. februára 2014, ČVS: PPZ-98/BOK-B-2011. Z týchto utajených dokumentov vyplýva, že v tejto veci uvedená žiadosť vyšetrovateľa bola príslušnými orgánmi Slovenskej republiky schválená s tým, že nejde o aktivity rakúskej polície pri objasňovaní drogovej trestnej činnosti na území Slovenskej republiky na základe žiadosti orgánov Rakúskej republiky a na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie vydal príkaz podľa §§ 117 ods. 5, 10 ods. 20 Tr. por. na použitie agentov rakúskej polície na dobu 3 mesiacov.

Zo obsahu spisu najvyšší súd zistil, že v danej veci bolo uznesením vyšetrovateľa PZ z 28. júna 2010, ČVS: PPZ-169/BOK-B2-2010 začaté trestné stíhanie za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že doposiaľ neznámy páchateľ si od presne nezistenej doby, minimálne od začiatku roku 2010 zadovážuje psychotropnú látku metamfetamín, ktorú prechováva v Bratislave v Petržalke na bližšie neustálených miestach následne túto distribuuje, alebo inak sprostredkováva ďalším doposiaľ neustáleným osobám, prostredníctvom ktorých zabezpečuje predaj omamnej látky metamfetamín ďalším osobám, ktoré ho následne vyvážajú mimo územia Slovenskej republiky, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Následne uznesením vyšetrovateľa PZ z 5. apríla 2011 bolo vznesené obvinenie L. Z. U. pre spolupáchateľstvo k obzvlášť závažnému zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §§ 20, 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, 2 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že 9. novembra 2010 v čase okolo 19.00 hod. v priestoroch Šport baru Hotela P. v P. v časti P. T. - P., po predchádzajúcej vzájomnej dohode sa stretol obvinený L. Z. U. s obvinenými V. J. a I. P., v prítomnosti osôb Q. M. a T. U. P., za účelom dodania omamných a psychotropných látok a to metamfetamínu, ktoré následne zabezpečil a asi v čase o 20.30 hod. prostredníctvom obvineného I. P. odovzdal, na hotelovej izbe č. D 102 v čiernej plátennej taške 2 ks platových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s celkovou

hmotnosťou 1.006,97 g, s priemernou koncentráciou 69,1 % hmotnostných metamfetamínu, ktoré obsahovalo 695816 mg absolútneho metamfetamínu ohodnoteného na minimálnu hodnotu 20.139,40 eur, osobe T. U. P. a následne na hotelovú izbu prišiel Q. M., ktorý odovzdal obvinenému I. P. finančnú hotovosť vo výške 40.000,- eur, kde pri vychádzaní z hotelovej izby došlo k zásahu polície, pričom metamfetamín v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch je zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Najvyšší súd si zaobstaral všetky utajené prílohy pod sp. zn. NS-V-57/2014, z ktorých vyplýva, že na návrhy prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V. z 2. júla, 7. júla, 19. októbra a 22. októbra 2010 sp. zn. IPO-V-112-1/2010, IPO-V-120-1/2010, IPO-V-121-1/2010, IPO-V-122-1/2010, IPO-V-123-1/2010, IPO-V-181-1/2010, IPO-V-184-2/2010, IPO-V-185-2/2010, IPO-V-186-1/2010 a IPO-V-187-1/2010 sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I vydal príkazy :

- podľa §§ 117 ods. 1, 5, 24 ods. 4 Tr. por. z 2. júla a 2. októbra 2010, pod sp. zn. OSBAI.-V-299-1/2010-1Ntt-299/2010 a OSBAI.-V-506-1/2010-1Ntt-506/2010, na použitie agentov Rakúskej republiky od 15.00 hod. 2. júla 2010 do 15.00 hod. 2. októbra 2010 a od 00.00 hod. 20. októbra 2010 do 24.00 hod. 20. novembra 2010,

- podľa §§ 113 ods. 4, 24 ods. 4, 10 ods. 20 Tr. por. zo 7. júla 2010 a 25. októbra 2010, pod sp. zn. OSBAI.-V-304-1/2010-1Ntt-304/2010, OSBAI.-V-305-1/2010-1Ntt-305/2010, OSBAI.-V-523-1/2010-1Ntt-523/2010 a OSBAI.-V-524-1/2010-1Ntt-524/2010, na sledovanie osôb a vecí s využitím fototechnických a optických informačno-technických prostriedkov (ITP) a podozrivej osoby V. J. od 12.00 hod. 7. júla 2010 do 12.00 hod. 2. októbra 2010 a od 15.00 hod. 25. októbra 2010 do 24.00 hod. 20.11.2010 a

na sledovanie agentov Rakúskej republiky s využitím fototechnických a optických ITP od 12.00 hod. 7. júla 2010 do 12.00 hod. 2. októbra 2010 a od 15.00 hod. 25. októbra 2010 do 24.00 hod. 20. novembra 2010 a

- podľa §§ 114 ods. 2, 24 ods. 4 Tr. por. zo 7. júla 2010, 25. októbra 2010, pod sp. zn. OSBAI.-V-306-1/2010-1Ntt-306/2010, OSBAI.-V-307-1/2010-1Ntt-307/2010, OSBAI.-V-521-1/2010-1Ntt-521/2010 a OSBAI.-V-522-1/2010-1Ntt-522/2010, na vyhotovenie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov z komunikácie medzi agentmi a neustálenými osobami, medzi nimi a V. J., podozrivými zo zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák., na území Slovenskej republiky od 12.00 hod. 7. júla 2010 do 12.00 hod. 2. októbra 2010 a od 15.00 hod. 25. októbra 2010 do 24.00 hod. 20. novembra 2010 a to

s poukazom na to, že operatívno-pátracou činnosťou boli zistené poznatky o páchaní drogovej trestnej činnosti podozrivou osobou V. J., ktorý má byť v kontakte s nezistenými osobami vyvážajúcimi metamfetamín mimo územie Slovenskej republiky, najmä do Rakúskej republiky a agenti Rakúskej republiky sprostredkujú stretnutie s podozrivými osobami za účelom predaja 1500 g metamfetamínu za 60.000,- eur v dobe od 15.00 hod. 2. júla 2010 do 15.00 hod. 2. októbra 2010 na území Slovenskej republiky, pričom kontaktné pracovisko Rakúskej republiky s takouto činnosťou súhlasilo a išlo o výlučnú aktivitu príslušníkov PZ Slovenskej republiky.

V súvislosti s namietaným dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. (nezákonné použitie rakúskeho agenta) najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že uvedenými námietkami, obsiahnutými v dovolaní, sa v priebehu konania podrobne zaoberal tak prvostupňový, ako aj odvolací súd, ktorí legitímnosť použitia rakúskych príslušníkov Policajného zboru podrobne odôvodnili.

Napriek tomu najvyšší súd konštatuje, že použitie agenta na odhaľovanie trestnej činnosti je upravené v ustanovení § 117 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého agenta možno použiť na odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov zločinov, korupcie, trestných činov extrémizmu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa alebo trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pričom jeho použitie je prípustné len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, alebo má byť spáchaný taký trestný čin. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia príkaz na použitie agenta vydáva predseda senátu, pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť odôvodnený aj

skutkovými okolnosťami.

Z predloženého spisu je zrejmé, že použitie agenta sa realizovalo na základe žiadosti vyšetrovateľa policajného zboru, a to z dôvodu, že polícia disponovala poznatkami o dodávke omamných a psychotropných látok zo Slovenskej do Rakúskej republiky, pričom tieto dodávky mala zabezpečovať podozrivá osoba V. J.. Z dôvodu preukázania vyššej dôveryhodnosti agenta odbor špecializovaných trestných služieb Prezídia Policajného zboru využil možnosť použiť na tento účel príslušníka polície iného štátu v súlade s ustanovením § 10 ods. 20 Tr. por. Následne prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V. požiadal o vydanie príkazov na použitie agentov Rakúskej republiky na sledovanie osôb a vecí a vyhotovenie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov, informačno-technických prostriedkov a sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I návrhy akceptoval.

Preukazuje to, že nasadenie agentov Rakúskej republiky, sledovanie osôb a vecí, ako aj vyhotovenie obrazových, zvukových, obrazovo-zvukových záznamov sa uskutočnilo na príkazy sudcu pre prípravné konanie, ktoré boli vydané v súlade s ustanoveniami §§ 117 ods. 1, ods. 5, 113 ods. 4, 114 ods. 2, 24 ods. 4, 10 ods. 20 Tr. por. Z takto použitých ITP boli zákonne získané dôkazy, s ktorými boli strany na pojednávaní procesne správne oboznámené a súd po ich zákonom vyhodnotení použil na preukázanie viny obvineného.

Zmluva medzi Slovenskou republikou a Rakúskou republikou o policajnej spolupráci podpísaná vo Viedni 13. februára 2004, uverejnená v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 252/2005, na ktorú poukazuje obvinený, upravuje použitie príslušníka policajného zboru iného štátu ako agenta. Čl. 10 tejto zmluvy rieši použitie agenta na objasnenie trestných činov, pričom v odsekoch 1 až 6 je upravené použitie agenta jednou zmluvnou stranou (v danom prípade napr. Rakúskou republikou) na výsostnom území druhej zmluvnej strany (na území Slovenskej republiky), pričom základným predpokladom na takéto použitie agenta je žiadosť zo strany rakúskych justičných orgánov. Tieto ustanovenia sa teda použijú v prípade, ak žiadajúca strana (Rakúška republika) vedie vlastné vyšetrovanie na vlastnom území a je nutné, aby v záujme objasnenia veci pôsobil agent aj na území požiadanej strany (na území Slovenskej republiky), pretože je to nevyhnutné na dôsledné objasnenie vecí. Podobne by sa uvedené ustanovenia aplikovali aj v prípadoch, ak by vyšetrovanie viedla Slovenská republika na svojom území, pričom pre nevyhnutné objasnenie trestnej činnosti by bolo potrebné aj krátkodobé pôsobenie agenta na území Rakúskej republiky. Na tieto prípady potom nadväzuje aj ustanovenie § 117 ods. 14 Tr. por., podľa ktorého agent môže plniť svoje úlohy i na území iného štátu. O jeho vyslaní do zahraničia po predchádzajúcom súhlase príslušných orgánov štátu, na ktorého území má pôsobiť, a na základe príkazu podľa § 117 ods. 5 Tr. por. rozhoduje prezident Policajného zboru, ak medzinárodná zmluva neustanovuje iný postup. Rovnako sa postupuje, ak má na území Slovenskej republiky pôsobiť ako agent príslušník iného štátu.

V danom prípade nebolo možné použiť tieto ustanovenia, nakoľko v tejto trestnej veci išlo o činnosť slovenskej polície, ktorá vyšetrovala trestnú činnosť páchanú na území Slovenskej republiky a za účelom objasňovania trestnej činnosti len použila príslušníkov polície Rakúskej republiky ako agentov. V posudzovanej veci aj podľa názoru najvyššieho súdu bolo možné aplikovať ustanovenie čl. 10 ods. 7 medzinárodnej zmluvy, podľa ktorého zmluvné strany sú oprávnené navzájom si poskytovať agentov, ktorí konajú z poverenia a pod vedením príslušných orgánov druhej zmluvnej strany. Písomný súhlas druhej strany, v tomto prípade príslušného orgánu Rakúskej republiky nie je potrebný, nakoľko to táto Zmluva, ale ani Trestný poriadok nepredpokladá. Tento postup je v súlade aj s ustanovením § 10 ods. 20 Tr. por., podľa ktorého agent je príslušník Policajného zboru alebo príslušník polície iného štátu, ktorý na základe príkazu prokurátora alebo súdu prispieva k odhaľovaniu, zisťovaniu a usvedčovaniu páchatelov zločinu, trestných činov uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti Trestného zákona (ďalej len „korupcia“), trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti.

S poukazom na vyjadrené treba podľa názoru dovolacieho súdu konštatovať, že použitie príslušníkov polície Rakúskej republiky ako agentov bolo vykonané v súlade s ustanoveniami medzinárodnej zmluvy a

Trestného poriadku.

K námietke obvineného týkajúcej sa neprípustnej aktivity agentov najvyšší súd uvádza, že v zmysle § 117 ods. 2 Tr. por. konanie agenta musí byť v súlade s účelom tohto zákona a musí byť úmerné protiprávnosti konania, na odhaľovaní, zisťovaní alebo usvedčovaní ktorého sa zúčastňuje. Agent nesmie iniciatívne navádzať na spáchanie trestného činu; to neplatí, ak ide o korupciu verejného činiteľa alebo zahraničného verejného činiteľa a zistené okolnosti nasvedčujú, že páchateľ by spáchal trestný čin i vtedy, ak by príkaz na použitie agenta nebol vydaný.

Zo skutkových zistení prvostupňového i druhostupňového súdu vyplýva, že orgány polície zistili, že na Slovensku neznámi páchatelia si minimálne od začiatku roka 2010 zadovážujú metamfetamín, ktorý prechovávali v Bratislave - Petržalke a následne ho distribuujú alebo inak sprostredkovávajú ďalším osobám, ktoré ho následne vyvážajú mimo územia Slovenska a z tejto činnosti je podozrivým V. J.. Dôkazmi bolo preukázané, že v drogovej činnosti je aktívne zapojený aj L. Z. U.. Ide teda o osobu, ktorá sa trestnej činnosti dopúšťala už pred nasadením agentov, ktorí iba využili jej aktivity na obstaranie metamfetamínu za účelom odhalenia i ďalších páchateľov trestnej činnosti.

Dovolací súd poukazuje tiež na to, že Ústavný súd v Náleze z 29. apríla 2015, sp. zn. PL. ÚS 10/2014 rozhodol tak, že

1/ ustanovenia § 58 ods. 5 až 7 a 63 ods. 6 zák. č. 351/2011 Z.z., o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, § 116 zák. č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a § 76a ods. 3 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 13 ods. 4, 16 ods. 1, 19 ods. 2 a 3 a 22 Ústavy, čl. 7 ods. 1, 10 ods. 2 a 3 a 13 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2/ Vo zvyšnej časti návrhu nevyhovuje.

Podľa § 125 ods. 3 Ústavy dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky strácajú účinnosť ustanovenia § 116 zák. č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov a § 76a ods. 3 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, ktorých účinnosť dočasne pozastavená nebola, a ustanovenia §§ 58 ods. 5 až 7 a 63 ods. 6 zák. č. 351/2011 Z.z., ktorých účinnosť bola dočasne pozastavená uznesením Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 10/2014 z 23. apríla 2014 uverejneným v Zbierke zákonov SR pod č. 128/2014.

Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie tieto ustanovenia do súladu s čl. 13 ods. 4, 16 ods. 1, 19 ods. 2 a 3 a čl. 22 Ústavy, čl. 7 ods. 1, 10 ods. 2 a 3 a 13 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru, strácajú po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR platnosť.

Podľa čl. 125 ods. 5 Ústavy vyhlásením tohto nálezu v Zbierke zákonov zaniká platnosť uznesenia Ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 10/2014 z 23. apríla 2014 v časti týkajúcej sa rozhodnutia o pozastavení účinnosti ustanovení §§ 58 ods. 5 až 7 a 63 ods. 6 zák. č. 351/2011 Z.z., uverejneného v Zbierke zákonov pod č. 128/2014 Z.z. Vzhľadom na účinky ustanovenia čl. 125 ods. 3 Ústavy sa účinnosť týchto ustanovení neobnovuje.

Po legislatívnej úprave v súlade s citovaným nálezom Ústavného súdu boli zák. č. 397/2015 Z. z., uverejnené v Zbierke zákonov 13. novembra 2015, s účinnosťou 1. januára 2016 zmenené nasledujúce zákony :

- zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách ustanovenia § 58 ods. 5 až 7, § 63 ods. 6, 7 a 10,
- zákon č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, ustanovenie § 76a ods. 3,
- zákon č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok, ustanovenie § 116 ods. 1 až 6 znie:

1/ V trestnom konaní pre úmyselný trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej tri roky, pre trestný čin ochrany súkromia v obydlí podľa § 194a, podvodu podľa § 221, nebezpečného vyhrážania podľa § 360, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, šírenia poplášnej správy podľa § 361, podnecovania podľa § 337, schvaľovania trestného činu podľa §

338, pre trestný čin, ktorým bola spôsobená ťažká ujma na zdraví alebo smrť alebo pre iný úmyselný trestný čin, pri ktorom na konanie zaväzuje medzinárodná zmluva, možno vydať príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke, ktoré sú predmetom telekomunikačného tajomstva, alebo na ktoré sa vzťahuje ochrana osobných údajov, ktoré sú nevyhnutné na objasnenie skutočností dôležitých pre trestné konanie. Príkaz možno vydať, ak nemožno sledovaný účel dosiahnuť inak alebo ak by bolo jeho dosiahnutie iným spôsobom podstatne sťažené.

2/ Príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke vydáva predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie na návrh prokurátora, ktorý musí byť písomný a odôvodnený aj skutkovými okolnosťami. Príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke sa musí vydať písomne a odôvodniť; súčasťou príkazu je aj spôsob, rozsah a lehota oznámenia údajov. Ak sa príkaz týka konkrétneho používateľa, musí byť v ňom uvedená jeho totožnosť, ak je známa. Ak nejde o zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, zisťovanie a oznamovanie týchto údajov môže trvať najviac šesť mesiacov; tento čas môže v prípravnom konaní na písomný a odôvodnený návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie predĺžiť vždy o ďalšie dva mesiace, a to aj opakovane. Príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke sa doručuje podniku poskytujúcemu verejné siete alebo služby.

3/ Ak údajom získaným postupom podľa odsekov 1 a 2 neboli zistené skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, údaj bezodkladne zničí; policajt údaj zničí po predchádzajúcom písomnom súhlase prokurátora. Zápisnica o zničení údajov sa založí do spisu.

4/ O zničení údajov o telekomunikačnej prevádzke písomne informuje osobu podľa odseku 2, ak je známa, policajt alebo prokurátor, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa po právoplatnom skončení veci. Informácia obsahuje označenie súdu, ktorý vydal príkaz na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke, a údaj o lehote, počas ktorej sa tento príkaz vykonával. Súčasťou informácie je poučenie o práve podať v lehote dvoch mesiacov od jej doručenia návrh na preskúmanie zákonnosti príkazu na zistenie a oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke najvyššiemu súdu. Informáciu podá orgán, ktorého rozhodnutím sa vec právoplatne skončila, a v konaní pred súdom predseda senátu súdu prvého stupňa do troch rokov od právoplatného skončenia trestného stíhania v danej veci.

5/ Informáciu podľa odseku 4 predseda senátu, policajt alebo prokurátor nepodá, ak ide o osobu, ktorá má možnosť nazerať do spisu podľa tohto zákona alebo v konaní o obzvlášť závažnom zločine alebo zločine spáchanom organizovanou skupinou, zločineckou skupinou alebo teroristickou skupinou, alebo ak sa na trestnom čine podieľalo viac osôb a vo vzťahu aspoň k jednému z nich nebolo trestné stíhanie právoplatne skončené, alebo ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

6/ Ustanovenia odsekov 1 až 5 sa rovnako vzťahujú na údaje prenášané prostredníctvom počítačového systému.

Rozsudok Európskeho súdneho dvora, nález Ústavného súdu, prípadne rozhodnutia ústavných súdov členských štátov Európskej únie v otázke zákonnosti získania a použitia záznamov z telekomunikačnej prevádzky nepôsobí spätne, ale do budúcnosti. Správnosť tohto výkladu súvisí s právnou istotou a stabilitou súdnych rozhodnutí. Nebolo zistené, že by súdy opreli rozhodnutia o dôkazy, ktoré boli získané nezákonným postupom, alebo že by boli vykonané nezákonným spôsobom. Postup OČTK a súdu v dobe vydávania príkazov sudcu pre prípravné konanie na základe podnetov vyšetrovateľa a návrhov prokurátora, ktoré boli odôvodnené v súlade so zákonom, zákonná bola aj ich realizácia a takto získané dôkazy boli procesne správne vykonané v dobe keď citovaný nález Ústavného súdu a citovaná novela Trestného poriadku (v Zbierke zákonov zverejnená 13. novembra 2015, pod č. 397/2015 Z. z.) neboli ešte účinné.

Obvinený v dovolaní namietal rozsah činu - hodnotu drogy a v tej spojitosti napádal aj znalecké posudky,

avšak s ich prečítaním na pojednávaní súhlasil. Poukázal aj na to, že uznesenie o pribratí KEÚ PZ mu nebolo doručené, opomenul však, že toto pribratie sa uskutočnilo ešte pred vznesením obvinenia, na čo krajský súd správne poukázal. Namietal i uznesenie o začatí trestného stíhania s tým, že skutok bol postavený na konaní, ktoré malo ešte len nastať. Ani v tomto smere dovolanie nie je dôvodné. Dôkazy preukazovali, že obvinený mal už v minulosti páchať drogovú trestnú činnosť a v tejto chcel aj pokračovať, čo bolo zákonne zadokumentované.

Skutok sprítomnený vo výroku napadnutého rozsudku po všetkých stránkach napĺňa skutkovú podstatu obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa §§ 20, 172 ods. 1 písm. c/, d/, 2 písm. e/ Tr. zák., pretože spoločným konaním vo väčšom rozsahu neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku. Nebolo preukázané, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Vyjadrené preukazuje, že uplatnené dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por. sú nedôvodné. Najvyšší súd dovolanie obvineného ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.